

तथा च पाप्मै ।

“संक्रान्त्यां माघमासस्य साधिवासिततत्फलान् ।

निवेद्या विष्णवे भक्त्या इमं मन्त्रमुदीरयेत् ।

त्वयि तुष्टे जगत् सर्वमन्त्रेन प्रभविष्यति ।

रक्ष सर्वं जगन्नाथ ! यस्तुतो पितृकं शुभम् ॥

ब्राह्मणान् भोजयेत् भक्त्या देवदेवपुरःस्थितान् ॥”

अथर्ष्य भगवद्भक्तानिवादि ॥

“नवेन वाससावेष्टा दूर्वासर्वपुष्पकैः ।

पूजयित्वाभिमन्त्रेण कृष्णस्वामभिरक्षतु ॥

पुनः प्रभाते देवेशं प्रलिपेद्वस्त्रचन्दनैः ।

वस्त्रालङ्कारभाल्यैश्च पूजयित्वा यथाविधि ॥

नीराजयित्वा देवेशं तत्फलानधिवासितान् ।

स्थालीषु पाकपात्रेषु मधुखण्डाभ्यमिश्रितान् ॥

पङ्क्तिशः स्वापयेद्ये गन्धपुष्पाक्षतान्वितान् ।

सपूर्वं पायवं कृत्वा दद्याद्देवैः परुषाण्ये ।

दृष्टवर्णकपिष्टश्च विष्णोः प्रियतरं परम् ॥

ॐ जीवनं सर्वभूतानां जनकस्त्वं जगद्गुरो ! ।

तन्मयाः शालिनी हृते त्वयैव जनिताः प्रभो ! ॥

लोकानुग्रहकार्याय शहीला चित्रविग्रहम् ।

तव प्रीत्यै कृतानेतान् यथाह परमेश्वर ! ॥

त्वयि तुष्टे जगत् सर्वमन्त्रेन प्रभविष्यति ।

स्नाह्वाकारखधाकारवष्टकारा दिवौकशाम् ॥

आप्यायना भविष्यन्ति तेनैवाप्यायितं जगत् ।

रक्ष सर्वं जगन्नाथ ! तन्मयं सचराचरम् ॥

इति संप्रार्थ्य देवेशं शालींस्तान् विनिवेदयेत् ॥१०॥

अथ होलयात्रा ।

“फाल्गुने माघ कुर्वीत होलारोहणसुखमम् ।

यत्र कौटिलि गोविन्दो लोकानुग्रहाय वै ॥

प्रत्यक्षो देवदेवस्य गोविन्दाख्यानं कारयेत् ।

मङ्गलसर्वं प्रकुर्वीत पञ्चाङ्गान् त्र्याङ्गान् वा ॥

फाल्गुन्याः पूर्वतो विप्राचतुर्दश्यां निशासुखे ।

बह्नात्सर्वं प्रकुर्वीत होलमङ्गलपुष्पैः ॥”

पाप्मै ।

“मौर्व्यमास्त्रां समारभ्य पञ्चन्यास्य समाप-

येत् ॥११॥

अथ मदनभञ्जिका यात्रा ।

“वाचनिकां समाख्यात्ये यात्रां मदनभञ्जि-

काम् ।

यस्यां कृत्यायां दृष्टायां प्रीत्याति पुरषोत्तमः ॥

चैवमुक्तत्रयोदश्यामाहरेत्तत् सन्मलकम् ।

देवस्थाने विरचिते मङ्गले साधिवासिते ॥१२॥

इति यात्रातत्त्वम् ॥

देवाः षोडशप्रकारोत्सवः । यथा,—

“वैशाखे मन्त्रयात्रा च चन्दनागुरुकल्पना ।

ज्येष्ठे महास्नानयात्रा अम्बुवाचौदिनत्रयम् ॥

आषाढे रथयात्रा च दिग्दिनयात्रिणी परा ।

श्रावणे जलयात्रा च वस्त्रभूषणचामरैः ॥

भाद्रे यात्रा धूननाख्या चण्डिकाया दिनत्रयम् ।

आश्विने च महापूजा यात्रा यज्ञवलिप्रिया ॥

कार्तिके दीपयात्रा च नवाम्नमयहायणे ।

पौषे पाञ्चरागयात्रा वस्त्रालङ्कारभूषणैः ॥

माघे माघ महादेवी रटन्ती च चतुर्दशी ।

होलाकेलिः फाल्गुने च चैत्रे यात्रा चतुर्दशी ।

द्वितीयात्रा रासयात्रा वासन्ती नीलयात्रिका ।

एवं यात्रा मया प्रोक्ता षोडशी भवमोचनी ॥”

इति वामकेश्वरतन्त्रे ५४ पटलः ॥

(रोगिदर्शनार्थं भिषगां यात्राविवरणम् । यथा,

“इदानीं निर्गमे पुनः । प्रवेशे वा यदस्य च ।

शुभाशुभाणि सर्वाणि वक्ष्यामि शृङ्गानि च ॥

राजा गजो हिमयूरकखड्गरीटा-

श्चाथः शृङ्गतरुजकः सितवस्त्रयुक्तः ।

पुष्पान्विता च युवती गणिका च कन्या

श्रेयः सुखाय यशसां प्रतिदर्शयन्ति ॥

नटाद्यामो भावहारौतचक्रौ

भारदाजोष्णिकरश्मागच्छः ।

एते श्रेष्ठा दक्षिणे वायु वक्षे

वेद्यावेशो निर्गमे श्रेयसे च ॥

सर्पोल्लो वानरः शूकरश्च

गोधा ऋक्षः कृकलाशः शशश्च ।

एते रिष्टानिर्गमे वा प्रवेशे

कार्याघातो नोपकारेभ्यः शृङ्गाः ॥

ऋगो वा पिङ्गलो वापि प्रशस्ता दक्षिणे सदा ।

निर्गमे वा प्रवेशे च दक्षिणाः शुभदायकाः ॥

एको वा जीवि वा पञ्च सप्त वा नवसंख्या ।

भाग्यकाले नराणाम् नृगा यान्ति प्रदक्षिणाः ॥

श्रिखिद्यगजगोधारासमो भृङ्गराजो

सुखरपिककपोतो पोतको शूकरो वा ।

तद्विश्विहगराजो मङ्गलाश्विनः स्तु-

वंदति शृङ्गनवेत्ता वामतो निर्गमे वः ॥

तित्तिरिः कुररः क्रौञ्चः सारसाभासशूकरः ।

वामे तु शुभशंखौ च निर्गमे कार्यसिद्धये ॥

काको दक्षिणतः श्रेष्ठो निर्गमे शुभदायकः ।

प्रवेशे गदितः श्रेष्ठो वामतः कृष्णवायवः ॥

जालको हि शशकोटिपि कर्कटो-

कीर्तनश्च गदितं न सुखाय ।

न शुभदर्शना अमौ भवेयुः

सर्पगोधाकृकलाश्विङ्गलाः ॥

दर्शनं हितकरं प्रवदन्ति

खड्गरीटमरालङ्काराणाम् ।

वामतः शुभकराः प्रवदन्ति

हार्त्वाघाटवराटकशुकश्च ॥

इति शुभाशुभशृङ्गानि ॥”

इति हारौते द्वितीयस्थाने सप्तमेऽध्याये ॥ ७ ॥

तथा च ।

“श्रवकाष्ठपलाशानां शृङ्गानां पथि सङ्गमाः ।

नेष्यन्ते पतितान्तरादीनान्तरिपवक्षता ॥

वटुश्रीतोऽनुकूलश्च सुगन्धिचानिलः शुभः ।

खरोष्णोऽनिलगन्धश्च प्रतिजोमश्च गदितः ।

अश्वत्थोऽदादिषु सदा द्वेदशब्दश्च पूजितः ।

विद्रधुदरगुल्मीय भेदशब्दस्तथैव च ॥

रक्तपितासिधारिषु रुद्रशब्दः प्रशस्यते ।

एवं साधिविशेषेभ्यः निमित्तसुपधारयेत् ॥

तथैवाक्रुष्टहाकलमक्रन्दरहितस्वनाः ।

हृद्गां वातपुरीषाणां शब्दो वै गर्हभोदयोः ॥

प्रतिविद्धं तथा भयं क्षुत्तं खलितमाहृतम् ।

दौर्भनस्यश्च वैद्यस्य यात्रायां न प्रशस्यते ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने २६ अध्यायः ॥

यादृशः, पुं, (यादृसां जलानां जलजन्तूनां वा

इशः ।) सप्तमः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १६६ ॥

यादः, [सु] क्री, (यान्ति वेगेनेति । या + असुन् ।

वाहुलकात् दागमश्च ।) जलजन्तुः । इत्यमरः ।

१।१०।२० ॥ (यथा, भगवद्गीतायाम् १।१०।२६।

“अनन्तश्चास्ति नागानां वरुणो यादसा-

महम् ॥”

जलम् । इति निघण्टुः । १ । १२ ॥)

यादःपतिः, पुं, (यादृसां पतिः ।) सप्तमः । इत्य-

मरः । १।१६।२० ॥ वरुणः । इत्यजयपालः ॥

यादवः, पुं, (यदोरपत्यम् । यदु + अण् ।)

श्रीलङ्काः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, भग-

वद्गीतायाम् । १। ४१ ।

“सखेति मत्वा प्रसभं यदुक्तं

हे कृष्ण ! हे यादव ! हे सखेति ।

अज्ञानता महिमानं तवेदं

मया प्रमादात् प्रणयेन वापि ॥”

ययातिर्वैष्णवपुत्रो यदुक्तस्य वंशः । यथा,—

“ययातिर्वैष्णवपुत्रस्य यदोर्वंशं नरवर्धन ! ॥”

इत्युपक्रम्य ।

“माघवा दृष्टयो राजन् यादवाक्षतिसंज्ञितम् ॥”

इति श्रीभागवते ६ स्कन्धे २६ अध्यायः ॥

(यदुसम्बन्धिनः, चि । यथा, भागवते । १।१।१६ ।

“मन्योऽननेनैतु गतोऽप्यगतं हि भारं

यदयादवं कुलमहो अविस्मृतमास्ते ॥”)

यादवी, स्त्री, (यदोरियमिति । यदु + अण् । डीप् ।)

दुर्गा । इति त्रिकाण्डशेषः । (यदुर्वंशीयस्त्री-

चामान्ये । यथा, महाभारते । १ । ६५ । १३ ।

“प्राचीनान् खल्वस्मकीसुपयेमे यादवीं तस्या-

मस्य जज्ञे संयातिः ॥”)

यादृसांनाथः, पुं, (यादृसां जलजन्तूनां नाथः ।

वह्ना अणुक् ।) वरुणः । इति हलायुधः ॥

यादृसांपतिः, पुं, (यादृसां जलजन्तूनां पतिः ।

वह्ना अणुक् ।) सप्तमः । इत्यमरः । १।१।६४ ॥

वरुणः । इति मेदिनी । ते, २३२ ॥ (यथा,

देवीभागवते । ३ । ८ । ३५ ।

“अश्विनौ वसवस्तथा कुवेरो यादृसांपतिः ।”

क्षचित् विशिष्यमपि । यथा, मार्कण्डेये । २२।११ ।

“यावद्वर्तते देवं वरुणं यादृसांपतिम् ॥”)

यादृक्, [श्र] चि, (य इव दृश्यते । दृश् + “अदृ-

द्विष्य दृशोऽनाजोचने कण्च् ।” ३।२।६० । इति

चकारात् किन् । “आ सर्वनाम्नः ।” ६।१।६९ ।

इत्याकारादेशः ।) य इव दृश्यते सः । इति

सुम्भबोधवाकरणम् ॥ येमन इति भाषा ।

(यथा, भागवते । ४ । २६ । ६४ ।

“नानुभूतं कृत्वा नेन देहेनादृष्टमश्नुतम् ।

कदाचिदुपलभ्येत यद्रूपं यादृगात्मनि ॥”)

यादृच्छः, चि, (य इव दृश्यते यमिव पश्यति वा ।

दृश् + “दृशेः कश्च वक्तव्यः ।” ३।२।६० । इति